

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év november hó 9. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 17.B.477/2009/24. számú ítéletét ***megváltoztatja***, a vádlott cselekményét emberölés büntettének [Btk. 166.§ (1) bekezdés] minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 8 (nyolc) év börtönbüntetésre, a mellékbüntetés mértékét 8 (nyolc) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.383/2009. számú bűnjeljegyzék 6.tétel alatt kezelt haj és körömminták lefoglalását megszünteti és a ***megsemmisítését rendeli el.***

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ***helybenhagyja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 44.300 (negyvennégyezer-háromszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év november hó 2. napján kelt 17.B.477/2009/24. számú ítéletével a vádlott bűnösségét halált okozó testi sértés büntettében [Btk. 170.§ (1) és (6) bekezdés] állapította meg, és ezért őt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az első fokú ítélet rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött időnek a börtönbüntetésbe beszámításáról, egyes lefoglalt dolgok megsemmisítéséről, más részüknek az iratok közötti kezeléséről, és kötelezte a vádlottat a felmerült 520.523 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész - három napi gondolkodási idő fenntartása után - súlyosabb minősítés és a kiszabott főbüntetés súlyosítása végett fellebbezett, a vádlott és a védő - szintén három napi gondolkodási idő után - nem terjesztett elő perorvoslatot.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.423/2009/3. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is a vádlott nyomozati első beismerő vallomása és az egyéb bizonyítékok (tanúvallomások és okirati bizonyítékok) alapján megállapított tényállást megalapozottnak jelölte meg, pontosítását csak a szűrés közepes-nagy erejűként való megnevezésével továbbá azzal kérte, kiegészíteni, hogy a sértetthez a 1. számú Büfé alkalmazottai hívtak mentőt. A bosszú motívumra tekintettel a cselekmény minősítésének megváltoztatását aljas indokból elkövetett emberölés büntettségére, továbbá a fő, illetve a mellékbüntetés súlyosítását indítványozta.

A **vádlott** az eljárás során készült elmeorvos szakértői véleményt felületesnek tartotta, mert nem tért ki a cselekmény részleteire, illetve a cselekedetének mozgatórugóira, mert álláspontja szerint a szeretethiány, az elhagyatottság és a reménytelenség okozta a bűncselekmény elkövetését, ezért kérte új szakértői vélemény beszerzését.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott bizonyítási indítványát, mint alaptalant elutasította, mert a rendelkezésre álló igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény minden tekintetben megalapozott.

A **védő** perbeszédében részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást a vádlott első nyomozati beismerő vallomása alapján állapította meg, amelyből kitűnik, hogy a vádlott nem erőszakkal akarta megszerezni a sértett telefonját, hanem elkérte és azzal elszaladt volna, így az aljas indokból való elkövetés semmiképpen sem állapítható meg. Egyetértett az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységével, a cselekmény minősítését törvényesnek jelölte meg, ezért az ügyészi fellebbezés elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezés alapján eljárva felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése értelmében. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, körültekintően és lelkiismeretes teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. Az így beszerzett, rendelkezésére álló

bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással összefüggésben gondosan mérlegelte, e tevékenységéről részletesen számot adott, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A vádlott az első vallomásában a bűncselekmény elkövetését elismerte - amely a bizonyítékok gondos mérlegelése után az ítéleti tényállás alapját képezi - arra hivatkozott, hogy el akarta kérni a sértett telefonját, majd azzal elszaladt volna, a sértett ütései miatt védekezésül vette elő a kését és szúrta hasba a sértettet közepes-nagy erővel (tévesen jelölte meg az elsőfokú bíróság a szúrást közepesen nagy erejűnek). Második vallomásában a vádlott már arról számolt be, hogy szexuális szolgáltatásban egyezett meg a sértettel, de a sértett erőszakosan lépett fel vele szemben, és védekezésül követte el a cselekményt.

A sértett a helyszínre érkező rendőröknek azt mondta el, hogy két ismeretlen összeverekedett, majd az egyik megszúrta őt, a tanúvallomásában pedig azt adta elő, hogy egy kocogó minden ok nélkül támadta meg és szúrta hasba.

A cselekménynek közvetlen szemtanúja nem volt, a tanúk, csak a már sérült sértett felbukkanásával, mozgási útvonalával kapcsolatban tettek nyilatkozatot, de vagy szinte értékelhetetlenek a vallomások, vagy - mint 1. és 2. számú tanúk - többször is megváltoztatták vallomásukat. A két tanú vallomása, amely szerint a vádlott nekik elismerte, hogy ő követte el a bűncselekményt, de később e vallomásukat mindketten visszavonták.

A Fővárosi Bíróság a fenti vallomások, illetve 1. számú orvos szakértői véleményének okszerű mérlegelése után alapvetően helyesen állapította meg az ítéleti tényállást, amelyet néhány pontban szükséges kiegészíteni, illetve pontosítani az iratok alapján.

Az elsőfokú bíróság a vádlottról készült igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt, aggálytalannak, megalapozottnak értékelte. E megállapítással a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett. A Fővárosi Bíróság azonban az elmeszakértői vélemény megállapításait elmulasztotta feltüntetni az ítélet tényállás személyi részében, amelyet a másodfokú bíróság pótol.

Az ítéltábla a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással az iratok alapján az alábbiakban pontosítja és kiegészíti:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 30.B.33.611/2010. szám alatt a Budapesti Nyomozó Ügyészség Nyom.714/2009. számú vádirata alapján 2 rb., a Btk. 238.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő felbujtóként, büntető ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette miatt folytat büntetőeljárást a vádlott ellen. (A csatolt irat adatai alapján.)

A vádlott a cselekmény elkövetése idején nem szenvedett - és jelenleg sem szenved - olyan kóros elmeállapotban, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve a felismerésnek megfelelően cselekedjen. (Igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény, nyomozati iratok 993-1010. oldal.)

Az ítélet 2. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondatát akként pontosítja, hogy a vádlott „közepes-nagy” erővel szúrta hasba a sértettet.

A tényállást kiegészíti azzal, hogy a sértett a sérülés elszenvedése után a buszmegállók felé indult, majd a 1. számú Büfé alkalmazottai hívtak hozzá mentőt, a ...Kórházba szállították.

Az ekként pontosított tényállás - amelyet a másodfokú eljárásban fellebbezés már nem sérelmezett - minden vonatkozásban megalapozott, és irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítésében.

Az elkövetés tárgyi körülményeiből (a vádlott által használt kés, mint veszélyes eszközzel; a sértett hasát tehát olyan testtájékot, ahol a halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége fokozottan fennáll közepes-nagy erővel irányzottan megszúrta; és okozott életveszélyes sérülést) megalapozottan vonható következtetés arra, hogy a vádlott tudatában felmerült a sértett súlyos, halálos sérülése bekövetkeztének lehetősége, amely iránt közömbös volt, ezért a vádlott cselekménye törvényes minősítése a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntette. A vádlott hasi szúrása indította el a sértett halálához vezető okfolyamatot, és az eredmény azzal okozati összefüggésben következett be.

Nem értett egyet azonban a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával, mely szerint a cselekmény aljas indokból - bosszúból - elkövetettként minősül. Az aljas indokból elkövetett emberölésen csak erkölcsileg elítélendő motívumból fakadó cselekményeket kell érteni. A bosszú az aljas indokból elkövetett ölési cselekmény megállapítása szempontjából annyiban lényeges, hogy milyen ok váltja ki az elkövetőben a keletkezett indulatot. Önmagában a haragos viszony, avagy az a körülmény, hogy az elkövető önkényesen maga vesz elégtételt valamilyen sérelme miatt, nem alapozza meg az aljas indokból elkövetés megállapítását. Az adott esetben az indulati elkövetést, a harag, ellenérzés váltotta ki, amely nem elégséges a Btk. 166.§ (2) bekezdésének c/ pontjában megjelölt minősítő körülmény megállapításához.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a jogos védelmi helyzet kizártságával kapcsolatban, mert nem merült fel olyan bizonyíték, amely igazolná, hogy a vádlottat a sértett részéről, közvetlen, jogtalan támadás érte.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság általában helyesen felsorolta.

További súlyosító körülmény a veszélyes eszköz használata, további enyhítő tényező az eshetőleges ölési szándék.

A Fővárosi Bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke, különös tekintettel a minősítés megváltozására, nem áll arányban a vádlott által elkövetett bűncselekmény jelentős tárgyi súlyával (egy ember az életét veszítette), illetve a vádlott személyi, társadalomra veszélyességével, ezért a Fővárosi Ítéltábla a vádlott főbüntetését 8 év börtönbüntetésre, a mellékbüntetését 8 év közügyektől eltiltásra súlyosította. A kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok biztosítására.

Az ítéltábla a bűnjeljegyzék 6. tétele alatti haj-és körömminták megsemmisítését rendelte el, mert a módosított Be. 155.§ (9) bekezdése alapján szükségtelen annak további őrzése.

Az ítélet további járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdését felhívva helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az ítéltábla a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. évi november hó 9. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró***

***Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 17.B.477/2009/24. számú ítélete a vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.49/2019/12. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év november hó 9. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelélül:
tisztviselő*